

[Socialministeren.]

vi har i Øjeblikket? Er det en Lovgivning, hvis Udgifter vi kan overskue? Er det en Lovgivning af den Karakter, at vi er sikre paa, at naar vi beholder den, saa er vi paa det tørre? Det ærede Medlem ved jo meget godt, at saadan er Forholdet aldeles ikke. Spørgsmaalet bliver derfor: Er der mere Plan, System i denne Lovgivning, end der er i den nugældende? Thi hvis der er det — og det hævder jeg, der er —, saa vil den i det lange Løb have Tendens til at fastlægge Udgifter, som nu svømmer Aar efter Aar. Derfor er det en uheldig økonomisk Politik, som det konservative Folkeparti er inde i, netop at modsætte sig en Systematisering og en Plan i den sociale Lovgivning i daarlige Tider.

Det ærede Medlem kom saa med den overraskende Udtalelse, at hvis der blev Tid i Udvalget, vilde de Konservative stille Ændringsforslag. Jeg maa dertil sige, at efter de Aftaler, der er truffet, vil der ikke blive givet megen Tid i Udvalget. Der har været megen Tid. Men er der Ting, som det ærede Medlem mener er af virkelig Betydning for Lovforslaget, og som ikke bryder Rammen, er der intet som helst i Vejen for at drøfte det indenfor den korte Tid. Hvis man vil bestille noget og gøre det hurtigt, skal jeg være til Rede, naar som helst det ønskes, ogsaa i Paasken. Ogsaa jeg har kun den Interesse, at vi faar en Lov, der er saa godt udarbejdet som muligt.

I Virkeligheden er jeg til syvende og sidst, til Trods for at jeg desværre foranlediget af det ærede Medlem har maattet fremsætte disse forskellige Bemærkninger, stolt og glad over den Tale, det ærede Medlem holdt, og som endte med at opfordre mig til at antage Fornavnet Victor. Den formelle Begrundelse var jo den, at jeg er vant til at jonglere med Fornavne; i sin Tid kastede jeg et væk, saa var det ogsaa rimeligt, at jeg tog et andet. Maa jeg med Hensyn til det første sige, at den i øvrigt altid paalidelige Presse har været ganske ualmindelig upaalidelig i de Artikler, den bragte om det Fornavn, jeg den Gang bortkastede. Af mig uforstaaelige Grunde stod der ikke et sandt Ord derom i Bladene. Jeg finder dog ikke hele Sagen af den Betydning, at jeg nu vil gøre Rede for den; men jeg skal gøre det en Dag, naar det ærede Medlem har Lyst til at høre den Historie, den er ikke helt kedelig. Men at gaa ud fra, at jeg saa ogsaa vil antage et andet Fornavn,

kan jeg dog ikke se, der er rimelig Grund til, da jeg i og for sig har tilstrækkeligt i Forvejen. Navnlig vil jeg ikke antage Navnet Victor. Det er Latin, og det er da underligt, at et saa nationaltsindet Medlem som det ærede Medlem vil anbefale mig, i Stedet for gode danske Navne som Thor eller lignende, et saa fremmedklingende Navn som Victor. Skulde jeg endelig gaa til Udlandet, var det naturligt, at jeg gik til mit Stamland, det nazistiske Tyskland, til Brandenburg, hvor jeg tror, jeg stammer fra, og f. Eks. antog Navnet Fritz, der alte Fritz. Saa kom jeg ogsaa i nær Forbindelse med det ærede Medlem.

K. Pedersen: Til Ordføreren for det konservative Parti (Fritze Teisen) vil jeg blot sige, at naar Venstre ikke kunde gaa med i 1930, var det, fordi vi ikke kunde gaa med til en Socialreform, der forøgede Udgifterne med op mod 20 Mill. Kr. Nu er, der blevet gennemført ret betydelige Ændringer, saaledes at Lovforslagene kommer til at hvile i sig selv, maaske lidt under. Derfor mener vi fra vor Side nu at kunne gaa med.

Fritze Teisen: Den højtærede Socialminister undrede sig over, at vi ikke havde stillet Ændringsforslag i Folketinget, men nu vilde gøre det her. Men det er ikke underligt, thi jeg tror ikke, den højtærede Minister vil benægte, at man i Folketinget ikke vilde drøfte Ændringsforslag med os, og naar man overhovedet ikke vil drøfte Ændringsforslag med et Parti, er det ogsaa ganske omsonst at stille dem. Nu sagde den højtærede Minister noget om, at vi kan jo fremsætte dem, og at jeg havde erklæret, at hvis der blev levnet os Tid, saa at vi kunde drøfte dem, og man vilde drøfte dem med os, vilde vi gøre det. Men den højtærede Minister tilføjede, at der ikke vil blive givet os Tid, højst nogle faa Dage. Saa ved jeg ikke, hvorledes den højtærede Minister vil opfatte det, om han vil opfatte det som en Venlighed overfor et Oppositionsparti, at man vil give det nogle faa Dage til at stille Ændringsforslag til et Lovforslag paa tre Hundrede nogle og tredive Paragraffer! Den højtærede Minister udtalte ogsaa om et af de Forhold, jeg paatalte, at det bliver ikke ændret; vi kan godt stille Ændringsforslag, men det bliver ikke ændret. Naar man saaledes paa Forhaand tager Stilling til og afviser de Ændringsforslag, vi kunde tænke os at stille, er der egentlig ingen Grund til at fremsætte dem. Yderligere blev det sagt, at der ikke kunde blive